

KOPSOĻĪ

LATVIJAS NEDZIRDĪGO SAVIENĪBAS IZDEVUMS

2012. gada oktobris, nr. 10 (1025)

www.lns.lv

Iznāk no 1954. gada

LNS STATŪTU KOMISIJĀ

Komisija aicina LNS biedrus būt aktīvākiem un iesniegt savus priekšlikumus Statūtu grozījumiem.

LNS biedri lūgti to izdarīt līdz 15. novembrim, griežoties savas biedrības valdē. Priekšlikumiem jābūt pamatotiem. Ar pašreizējiem LNS Statūtiem var iepazīties LNS mājaslapā sadaļā „Par LNS” apakšsadaļā „Statūti” vai biedrībā uz vietas. Priekšlikumus var uzrakstīt, aizpildot anketu (skat. LNS mājaslapā 18.09 vai uz vietas biedrībā) un nosūtīt elektroniski vai iesniegt personīgi savas biedrības valdei.

Biedrību valdēm priekšlikumi jāapkopo un jānodod Statūtu komisijas priekšsēdētājam, LNS viceprezidentei Sandrai Gerenovskai līdz 1. decembrim pl.16.

Neatlieciet šo svarīgo darbu līdz pēdējam brīdim!

Informē:
Sandra Gerenovska

Galvenā redaktore:
ILZE KOPMANE
Datormakets:
JURIS GRUNDULIS
Iespests: SIA "ELPA - 2"

Nākamais numurs
1. novembrī

NEDZIRDĪGO DIENAS AKCIJA „KLUSUMA PASAULES KLUSUMA DIENA” ĒZINTAROS

IVARS KALNIŅŠ VALDIS KRAUKLIS UN INESE IMMURE

8. septembrī Dzintaru koncertzālē norisinājās Pasaules Nedzirdīgo dienai veltīta līdzdalību veicinoša akcija „Klusuma pasaules klusuma diena” – ikgadējais (vis) Latvijas pasākums. Plašu Nedzirdīgo dienas pasākumu Latvijā LNS organizē kopš 1995. gada, bet šogad tas izvērsās vēl plašāk – koncertā piedalījās rekordliels pašdarbnieku skaits – 174.

Tālāk lasiet 8. lpp.

VENTSPILS BIEDRĪBAI – 60. APSVEICAM!

ZIGMĀRS ŪNGURS NO PORTĀLA „WWW.VENTSPILS.LV”

Ventspilnieki 15. septembrī viesmīlīgi uzņēma visus, kas vēlējās būt kopā ar viņiem biedrībai nozīmīgās apaļās sešdesmitgades svinībās. Viesu vidū bija arī Ventspils pilsētas pašvaldības pārstāvji ar lielisku dāvanu.

Dace Kaņepe, Ventspils Sociālā dienesta vadītāja:

Ventspils pilsētas pašvaldībai un pilsētas Sociālajam dienestam ir ilggadīga sadarbība ar Latvijas Nedzirdīgo savienības

Ventspils reģionālo biedrību, tāpēc priecājamies sveikt to nozīmīgajā 60 gadu pastāvēšanas jubilejā.

Viens no mūsu sadarbības veidiem ir ikgadēja finansējuma piešķiršana biedrībai. Pēdējos gados finansējums pamatā tiek piešķirts autobusu īrei, lai personas ar dzirdes traucējumiem varētu vismaz divas reizes gadā braukt ekskursijās vai apmeklēt biedrībai nozīmīgus pasākumus, kā, piemēram, Vispasaules Nedzirdīgo dienai veltītos pasākumu, kas tiek organizēti Rīgā.

Mūsu speciālisti piedalās biedrības kopsapulcēs, informējot par sociālās palīdzības un sociālo pakalpojumu saņemšanas iespējām. Vairāki jūsu biedrītuļka pavadībā regulāri apmeklē Sociālo dienestu, viņiem piešķirta pašvaldības sociālā palīdzība. Tāpat nekad neatsakām dalību arī citos plašākos pasākumos.

Sadarbību ar biedrību vē-

tējam pozitīvi, tajā strādā atsaučīgi cilvēki, kuri vienmēr sniedz pašvaldībai un Sociālajam dienestam nepieciešamo informāciju par savu biedru vajadzībām. Ventspils pašvaldībai ir laba sadarbība arī ar citām invalīdu organizācijām, kuras gādā par mazaizsargātiem iedzīvotājiem.

Pašvaldība, uz klausot Nedzirdīgo biedrības priekšlikumus par to, kā mēs varētu vēl palīdzēt, nolēma piešķirt līdzekļus tās telpu remontam. Pašlaik tiek izstrādāta tāme nepieciešamo remontdarbu veikšanai, pēc tam attiecīgi tiks iedalīts remontam nepieciešamais finansējums.

Faktiski šīs telpas var uzskatīt par nedzirdīgo cilvēku dienas centru, tāpēc pašvaldībai ir svarīgi, lai tie, kas tajās pulcējas, varētu aktīvi darboties atbilstoši savām vajadzībām, justies patīkami, ērti un droši.

Par jubileja norisi tālāk lasiet 2. lpp.

NEDZIRDĪGO DIENAS AKCIJA „KLUSUMA PASAULES KLUSUMA DIENA” DZINTAROS

Sākumu lasiet 1. lpp.

1.

2.

3.

4.

Šogad gadskārtējais plašais pasākums notika LNS projekta „Klusuma pasaule” Nedzirdīgo vienlīdzīgu iespēju pasākumu kompleksa „Mūsu krāsainie sapņi” ietvaros.

PIECU STUNDU GARUMĀ

Apmeklētāji varēja vērot 38 dažādus priekšnesumus: katra LNS biedrība parādīja 1 – 3 numurus, bet visvairāk – Jelgavas grupas debitanti, kas prezentēja piecus priekšnesumus.

Piedalījās arī skolēni no Rīgas, Valmieras un Raiņa skolas, kā arī Latvijas Nedzirdīgo jauniešu organizācija. Koncertu vadīja Elfa Zariņa un Raivis Tīdemanis, kas labi pazīstami no tautā iemīļotā šova „Krāsaini sapņi”.

Pasākums aizsākās 1995. gadā Jāņa sētā, sekoja Vērmaņdārzs un Latviešu biedrības nams, Kongresu nams, pašu Elvīras iela, Dzintaru koncertzāle ...

Rezumējot koncertprogrammu, tajā piedalījās visas LNS biedrības, izņemot Pļaviņas, bet no grupām – Alūksne, Jelgava un Tukums. No šova „Krāsaini sapņi 2” 6 numuri. Kopumā skatītāji varēja vērot 12 dejas, 17 uzvedumus (ieskaitot pantomīmu un skečus) un 7 melodeklamācijas.

DAUDZ LABU NUMURU

Apjautājot koncerta apmeklētājus, piecu priekšnesumu topā bija mazo meiteņu dziesma „Es mīlu Latviju” (1. attēlā), Raiņa skolas muzikālais uzvedums „Sauls spēles” (2. attēlā), dažādi jelgavnieku numuri, liepājnieku melnbaltā dvīņu deja (3. attēlā), Olgas Anufrijevas un Lienas Čerepko skečs „Cīņa par soliņu”. Daži skatītāji ievērojuši, ka šoreiz vairākos priekšnesumos apspēlēja dzeršanas tēma.

Noslēdzot koncertu, LNS prezidents Arnolds Pavlins savā uzrunā uzsvēra:

„Mēs esam unikāla organizācija, jo mums ir 174 pašdarbnieki no vairāk nekā 1700 LNS biedriem. Pirmais Nedzirdīgo dienas pasākums aizsākās Jāņa sētas pagalmā, pēc tam sekoja Vērmaņdārzs, Latviešu biedrības nams, Kongresu nams, Elvīras iela. Un turpmāk būs vēl jaunas idejas, vietas un cilvēki.”

PALDIES VISIEM!

LNS viceprezidente Sandra Gerenovska izteica sajūsmu par saulaino dienu un pateicību Jūrmalas Domei par atvēlēto Dzintaru koncertzāli. Viņa pasniedza īpašu dāvanu – mīksto lācīšus mazajām dziedātājām Kerijai Gržibovskai un Annai Korenikai par dziesmu „Es mīlu Latviju”, kā arī pateicās visiem pašdarbniekiem.

Šoreiz bija padomāts arī par drošību un kārtību pasākuma laikā. Apsargi pie koncertzāles ieejas pārbaudīja apmeklētāju somas, vai nav līdzi „aizliegtas” lietas. Daži bija vīlušies arī par to, ka koncerta starplaikā ejot, lai paēstu tuvākajā kafējnicā, vairs netika atpakaļ zālē.

PAR SPĪTI LIETUM UN VĒJAM

Pēc koncerta Dzintaru pludmalē notika LNSF organizētais pludmales volejbola paraugdemonstrējums (4. attēlā), kurā par uzvaru cīnījās brāļi Beitiki no Smiltenes un brāļi Valdmaņi no Liepājas. Par spīti lielajam vējam un lietum, sacensības dalībnieki godam izturēja līdz galam, un skatītāji varēja sveikt brāļus Valdmaņus kā uzvarētājus.

LNSF prezidents Varis Strazdiņš uzsvēra: „Pašlaik smilšu vai pludmales volejbols ir TOPĀ”. Mēs nemaz neesam sliktāki par dzirdīgajiem, mums ir talantīgi puīši, kurus var tagad redzēt laukumā. Ideja par šādu maču radās uzreiz pēc LNSF balvas izcīņas sacensībām pludmales volejbolā, kas pagājušā mēnesī tika organizēts pirmo reizi Latvijā.”

Laika apstākļi jūras malā nebija labvēlīgi – pūta vējš, palaikam lija lietus, un apmeklētāji šo demonstrējumu skatījās tikai sākuma daļā, pēc tam metās uz kafējnīcas pusi... Strazdiņa kungs atzina: „Abi pāri spēlēja labi, bet šādi laika apstākļi spēli stipri ietekmēja, it sevišķi vējš.” ▲

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

Un raksta noslēgumā uz KS jautājumiem atbild LNS viceprezidente SANDRA GERENOŠKA!

Kā jūs pati vērtējat koncertu kopumā?

Man vienmēr visi ir mīļi. Katrs centās savu iespēju robežās. Tas bija pašdarbnieku koncerts. Daudziem reģionu kolektīviem nav pieejami profesionāli režisori vai deju skolotāji. Ne visas pašvaldības atbalsta viņu finansēšanu. Tāpēc daudziem pašiem jāmeklē idejas internetā vai no sadzīves vienkārši jāizdomā kāds savs skečs, ko un kā parādīt. Un ne jau mums visiem no dabas dota tik tēlaina un mākslinieciska domāšana! Ja koncerts būtu slikts, zālē tik daudz skatītāju pēc piecām stundām vairs nesēdētu.

Kā veicās ar organizēšanas darbiem?

Organizēt esmu jau pieradusi. Par grūtībām nesūdzos, tas ir mans darbs. Protams, priecātos, ja būtu vairāk brīvprātīgo palīgu. Vienmēr var būt kaut kas labāk, īpaši, ja būtu vairāk izpalīdzīgu roku, ja nedzirdīgie biedri vai kolēģi laikus nāktu ar savām idejām.

Parasti biežāk kādu domu pasviež Arnolds, Brigita vai pašai kas ienāk prātā. Jā, kad pasākums ir beidzies, tad gan vienmēr atrodas kāds ar savu sakāmo – varēja tā un šitā...

Kā radās doma piesaistīt tik lielu pašdarbnieku pulku? Koncerts ieilga līdz 5 stundām ...

Tādas domas nemaz nebija. Tas notika pats no sevis. Cītu gadu bija tā, ka bija jālūdzas, jāpieņem piedalīties koncertā, bet šoreiz bija tieši otrādi – man lūdza, lai atļauju uzstāties.

Kāpēc pasākums notika septembra sākumā?

Šogad koncerts tika organizēts septembra sākumā tāpēc, ka mums tieši šajā datumā piedāvāja iznomāt Dzintaru koncertzāli Nedzirdīgo dienas pasākumam.

Vispār arī pagājušajā gadā mums no Jūrmalas bija tāds pats piedāvājums. Tad vēl negribējās tik agri organizēt mūsu dienu, jo visa pasaulē to atzīmē septembra ceturtajā svētdienā. Tāpēc šos svētkus izlēmām sarīkot savās mājās – Elvīras ielā. Pasākums izdevās, bet – šis prieks mums izmaksāja ļoti dārgi: bija jānomā skatuve, apgaismošana, apskaņošana, teltis, soli, labierīcības utt.

Tāpēc šogad tomēr pieņemām Dzintaru koncertzāles vadības piedāvājumu, vienlaikus nolemjot organizēt Nedzirdīgo dienas pasākumus veselu mēnesi. Tā devām arī iespēju mūsu biedriem šos svētkus vienreiz atzīmēt pašiem savās mājās, nevis braukt uz Rīgu.

Kuri koncerta numuri jums personīgi vislabāk patika?

Nav tādu, kuri „vislabāk” patika. Pati daudzus gadus esmu bijusi pašdarbiece, zinu, cik grūti sagatavot jebkuru uzstāšanos – īpaši bez profesionālas palīdzības. Turklāt daudzi pašdarbnieki strādā, aizņemti darbos un ģimenes dzīvē. Tāpēc priecājos par katru, kuram izdevās izdomāt kaut ko jaunu, nebijušu, piemēram, kā kuldīdniekiem ar saviem papīra apģērbiem.

Varbūt jau ir kāda vīzija par nākamo Nedzirdīgo dienas pasākumu?

Nē! Tāda vīzija bija citu gadu. Šogad nav, jo nākošgad ir LNS kongress, mainīsies vadība. Tāpēc novēlu jaunajai vadībai ieviest jaunas vīzijas, organizējot šo pasākumu. Negribētos, ka šāda veida koncertus vairs neorganizē, jo pēc pārtraukuma atpakaļ sapulcināt pašdarbniekus būs grūti. ▲

PĀRDOMAS PAR NEDZIRDĪGO DIENAS PASĀKUMU

DACE VINGRE (Valmiera): „Sākotnēji vajadzēja uzstāties tulkam Ivetai Lācei – Miezītei, bet kāda iemesla dēļ viņa to piedāvāja man. Es izvēlējos dziesmu „Pēc mums vēl ilgi zeme skums”, kas ir nostalgiska un dziļa. Vispār esmu apmierināta ar savu priekšnesumu. Kopumā koncerts bija labs, bet pārāk garš, bija redzams, ka apmeklētājiem zuda pacietība, lai sekotu visam līdz galam.”

ANATOLIJS FROLOVS (Rēzekne): „Piedalījos savas biedrības numurā, kurā trikus parādīja divi klauni – viens no viņiem biju es. Man bija vēlētānās uzstāties, jutu, ka spēšu parādīt savu māku. Turklāt vēlētos rosināt savas biedrības biedru iekļaušanos pašdarbībā.

Piecu stundu programma ir par ilgu, jo skatītāji nespēj koncentrēties, lai vērotu skatuvē notiekošo, tāpēc palaikam izvēlas pastaigāties un papļāpāt ar citiem. Lielāko daļu koncerta pats pavadīju aizkulisēs, tāpēc nevaru novērtēt, kas man vislabāk patika.”

VALDIS VOITKEVIČS (Rīga): „Ceļuri nost drosmīgajiem pašdarbniekiem, kas atbraukuši no citām pilsētām, lai uzstātos uz skatuves. Man visvairāk patika Raiņa skolas uzvedums „Saules spēles”, tas uz mani atstāja lielu iespaidu. Kopumā Nedzirdīgo dienas pasākumu vērtēju gandrīz labi. Manuprāt, nevajadzēja atkārtot numurus, kuri jau parādīti citur, piemēram, šovā „Krāsaini sapņi” un pašdarbības festivālā Kuldīgā.

Tas vairs nebija interesanti. Rīgas Nedzirdīgo skolas priekšnesums varēja būt labāks, nākamreiz derētu pacensties vairāk.

Tā kā koncerta programma gadiem ir parasta un nemainīga, tomēr vajadzētu pārmaiņas – organizēt kaut ko savādāk, piemēram, rīkot lielu parādi, lai sabiedrībai parādītu mūsu īpašo dienu.”

ELITA SKUDRA (Rīga): „Man vislabāk patika vairāki numuri no šova „Krāsaini sapņi”, īpaši Lienas Čerepko un Olgas Anufrijevas skečs „Cīņa par soliņu”. Pasākuma organizēšanas darbi mani apmierina. Daži priekšnesumi gan bija par garu, līdz ar to apmeklētājiem zuda interese sekot tiem līdz galam. Vajadzētu nedaudz saīsināt koncertprogrammu. Lietuvā un Igaunijā nav līdzīgu pasākumu kā mums, tāpēc varam lepoties ar šo plašo pasākumu.”

NIKOLAJS DAVIDENKO (Liepāja): „No programmas man interesanti bija visi Liepājas numuri. Manuprāt, tā bija pārāk gara un par daudz deju numuru, varētu vairāk iekļaut teātra ainas. Novēroju, ka daudzi apmeklētāji izvēlējās savā starpā sarunāties un neskatījās.”

VISSIJA GORŪZA (Rēzekne): „Dzintaru koncertzālē esmu otro reizi. Šoreiz programmā priekšnesumu ir par daudz. Manuprāt, pietiktu ar 2 stundām, jo cilvēki nespēj tik ilgi koncentrēties priekšnesumiem. Būtu labi, ja turpmāk parādītu atlasītos, interesantākos. Man ļoti patika mazās meitenes, kas uzstājās ar dziesmu par Latviju. Visu cieņu Mārai Lasmane! Apbrīnoju Raiņa skolas muzikālo uzvedumu, kurā kopā darbojās dzirdīgie un nedzirdīgie jaunieši. Laba spēle un sadarbība. Šoreiz deju numuri likās labāki.

Interesanti bija Anatolija Stepaņuka sniegtie burvju triki. Nākotnē vajadzētu nostiprināt un uzlabot programmu, lai cilvēki neuzturētos ārpus koncerta un par dzīvi pārunātos pēc tā noslēguma.”

AGNESE BRĪNIŅA (Rīga): „Atnācu, lai satiktos ar savējiem, ar klasesbiedriem. Pa brīdīm vēroju arī koncertu. Man vislabāk patika Madaras un Lilitas skečs „Pelnušķīte”. Programma bija gara, tik ilgi nespēju nosēdēt. Šķiet, festivālā Kuldīgā programma bija īsāka, tas bija pieņemami. Žēl, ka lietus sabojāja pludmales volejbola maču. Visumā bija labi.”

DIRNĒNU ĢIMENE (Liepāja): „Mēs esam atbraukuši, lai pabūtu vienotajā

Nedzirdīgo dienā. Šeit ir iespēja ne tikai noskatīties koncertprogrammu, bet arī satikties ar savējiem. Tā mums ir vienīgā iespēja būt kopā ar citiem reizi gadā. Koncerts varētu būt īsāks, mums vislabāk patika jelgavnieku skečs indiešu stilā un rītausmiešu uzvedums „Es gribu vēl mīlēt”.

Bet Gatim labāk patika liepājnieku melnbaltā dvīņu deja un, protams, uzvedumi, kuros piedalījās viņa mamma.” ▲

Ieguldījums tavā nākotnē

